

Sygn. akt I.C 178/20

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marzena Miksza

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2020 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko R. K. i J. K.

o zapłatę

1. Zasądza solidarnie od pozwanych J. K. i R. K. na rzecz powódki (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 92 949,28 zł (dziewięćdziesiąt dwa tysiące dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych i 28/100) w tym :

- kwotę 71213,55 zł (siedemdziesiąt jeden tysięcy dwieście trzynaście złotych i 55/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 5 grudnia 2019r do dnia zapłaty

- kwotę 21735,73 zł (dwadzieścia jeden tysięcy siedemset trzydzieści pięć złotych i 73/100 )

2. Zasądza solidarnie od pozwanych J. K. i R. K. na rzecz powódki (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 10065 zł (dziesięć tysięcy sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 5434 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego - z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

SSO Cezary Olszewski

**Sygn. akt I C 178/20**

## UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. K. i R. K., domagając się zasądzenia od pozwanych solidarnie kwoty 92.949,28 zł, w tym kwot: 71.213,55 zł – tytułem należności głównej z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych od 05 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty, oraz 21.735,73 zł tytułem odsetek umownych naliczonych do dnia 04 grudnia 2019 roku, wynikającej z czynności bankowej, tj.: umowy kredytu gotówkowego z dnia 03 lutego 2016 roku. Nadto powódka żądała zasądzenia od pozwanych kosztów sądowych z odsetkami za opóźnienie.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazywała, iż pozwani R. K. i J. K. dnia 03 lutego 2016 roku zawarli z powódką (...) Bank (...) S.A. w W. umowę Kredytu P. nr (...). W oparciu o wyciąg z Ksiąg Rachunkowych banku stwierdzono, iż

na dzień 04 grudnia 2019 roku figuruje niespłacona i wymagalna wierzytelność Banku względem pozwanych, mająca swoją podstawę w umowie kredytu z dnia 03 lutego 2016 roku. Dnia 13 listopada 2017 roku powódka skierowała do pozwanych imienne wezwania do zapłaty, w którym wskazała, iż niespłacenie zaległości przy równoczesnym braku złożenia przez pozwanych wniosku o zawarcie porozumienia lub ugody, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, będzie skutkowało podjęciem dalszych działań celem uzyskania tytułu wykonawczego. Z uwagi na brak spłaty zaległego zobowiązania oraz złożenia wniosku o zawarcie porozumienia (ugody) powódka wystąpiła na drogę sądową celem dochodzenia należnych roszczeń.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2354042/19 dnia 30 grudnia 2019 roku referendarz sądowych w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie uwzględnił roszczenie powódki wobec pozwanych w całości.

W przewidzianym ustawą terminie pozwani R. K. i J. K. wystąpili ze sprzeciwami od w/w nakazu zapłaty. W złożonych środkach zaskarżenia pozwani wnosili o uchylenie nakazu zapłaty z dnia 30 grudnia 2019 roku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na ich rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W ramach złożonych sprzeciwów podnosili zarzuty przedawnienia, braku legitymacji czynnej po stronie powódki oraz nieudowodnienia przez powódkę roszczenia co do zasady i co do wysokości.

Na dalszym etapie postępowania pozwana J. K. podnosiła zarzut nieważności postępowania, z uwagi na niewystarczające wykazanie uprawnienia pracownika powodowego banku do działania w imieniu mocodawcy oraz brak skutecznego zawarcia umowy pożyczki.

### ***Sąd ustalił, co następuje:***

J. K. i R. K. zawarli w dniu 03 lutego 2016 roku z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę Kredytu P. (...) określoną jako kredyt gotówkowy z pakietem ubezpieczeniowym, przeznaczonym na konsolidację zadłużenia w kwocie 83.120,07 zł. Zawierając umowę w § 1 strony ustaliły, iż całkowita kwota kredytu wyniesie 78.972,38 zł (ust. 2), całkowity koszt kredytu wyniesie 52.121,75 zł (ust. 3) zaś całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę, stanowiąca sumę całkowitej kwoty kredytu i całkowitego kosztu kredytu, ukształtuje się na poziomie 131.094,13 zł (ust. 4). Jednocześnie rzeczywista roczna stopa oprocentowania miała wynosić 16,88 % (§ 1 ust. 5). W § 2 ust. 1 umowy kredytobiorcy zobowiązali się do zapłaty przy wypłacie przez kredytodawcę kosztu prowizji za udzielenie kredytu w wysokości 4.147,69 zł, tj.: 4,99 % kwoty kredytu. Wysokość opłat i prowizji za poszczególne czynności została ustalona w § 2 ust. 2 pkt. 1-9 umowy. Wypłata kredytu, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 1-3 umowy, miała nastąpić dnia 03 lutego 2016 roku w kwotach 20.950,07 zł, 34.022,31 zł oraz 24.000,00 zł na wskazane rachunki bankowe. Kwota kredytu, wskazana w § 1 ust. 1 umowy, miała być oprocentowana według obowiązującej w (...) S.A. zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym, której wysokość stanowi sumę stawki referencyjnej i marży (...) S.A., która to marża jest stała i w okresie kredytowania wynosi 7.60 punktów procentowych, z zastrzeżeniem § 6 ust. 1. W myśl § 7 odsetki miały być liczone od aktualnego stanu zadłużenia, za faktyczny okres wykorzystania kredytu. W § 8 ustalono, że kapitał będzie spłacony w 84 ratach miesięcznych liczonych według formuły annuitetowej, a odsetki będą spłacane w ratach miesięcznych, w wysokości i terminach określonych w planie spłaty, stanowiącym integralną część umowy. Jednocześnie kredytodawca zobowiązał się powiadomić kredytobiorców o zmianie wysokości oprocentowania kredytu, skutkującej zmianą wysokości rat kredytu (§ 8 ust 3 i 4).

Sposób zaliczania przez kredytodawcę dokonywanych przez kredytobiorców spłat rat kredytu został określony w § 11 umowy, gdzie wskazano, iż spłaty kredytu są zaliczane na kolejno: zapłatę rat składek ubezpieczeniowych, prowizji i opłat, odsetek od zadłużenia przeterminowanego, odsetek zaległych, zadłużenia przeterminowanego z tytułu kapitalizowanych odsetek, zadłużenia przeterminowanego z tytułu kredytu, odsetek bieżących, zadłużenia z tytułu skapitalizowanych odsetek oraz zadłużenia z tytułu kredytu. W przypadku uchybienia terminowi płatności poszczególnych rat kredytu, stają się one następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. W przypadku niespłacenia raty w terminie kredytodawca pobiera od kwoty zaległej raty kredytu odsetki według zmiennej stopy procentowej zadłużenia przeterminowanego. Stopa procentowa zadłużenia

przeterminowanego miała odpowiadać aktualnej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, wynikającej z powszechnie obowiązujących przepisów prawa i w dniu zawarcia umowy wynosić dwukrotność stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, tj.: 14 % w skali roku (§ 12 ust 1-3). Sytuacje, w których dopuszczalne było wypowiedzenie przez kredytodawcę umowy kredytu, wskazano w § 17 ust. 1 umowy, gdzie przewidziano, że (...) SA może wypowiedzieć umowę w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków określonych w umowie; utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej jak również zagrożenia upadłością kredytobiorcy. Sposób i termin wypowiedzenia umowy strony uregulowały w § 17 ust 2 i 3, z których wynika, że termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni, zaś w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy 7 dni, przy czym oświadczenie o wypowiedzeniu kredytodawca przesyła kredytobiorcy na piśmie drogą poleconej przesyłki ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres wskazany w umowie (ewentualnie inny adres podany przez kredytobiorcę w przypadku jego zmiany). Ponadto ustalono, iż zawarta przez strony umowa stanowi umowę o kredyt konsumencki, w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim (§ 4). Również w dniu 03 lutego 2016 roku J. i K. K. zawarli umowę ubezpieczenia w postaci W. - Polisy Nr (...), stanowiącej ubezpieczenie utraty dochodu i trwałego inwalidztwa wskutek nieszczęśliwego wypadku dla kredytobiorców posiadających kredyt P. w (...) SA I (...) (dowód: umowa kredytu z dnia 03 lutego 2016 roku k. 56-59, W.-Polisa ubezpieczeniowa k. 65-66 verte).

Początkowo kredytobiorcy J. K. i R. K. dokonywali spłat zobowiązań wynikających z umowy kredytu nr (...). Jednakże w 2017 roku zaprzestali terminowej spłaty rzeczonych zobowiązań. Jak wynikało z monitów skierowanych do kredytobiorców w dniu 16 sierpnia 2017 roku, a doręczonych 21 sierpnia 2017 roku, na dzień wystawienia monitów po stronie kredytobiorców istniało niespłacone, wymagalne zadłużenie w kwocie 3.239,52 zł, w tym kapitał w kwocie 2.246,96 zł i odsetki od zadłużenia przeterminowanego w kwocie 992,56 zł. jednocześnie w dacie wystawienia monitu zadłużenie niewymagalne z tytułu kredytu wynosiło 69.681,26 zł. Wskazana, zaległa i wymagalna kwota miała być uiszczona przez kredytobiorców na wskazany w monicie nr rachunku bankowego, w terminie 14 dni roboczych pod rygorem powstania po stronie kredytodawcy uprawnienia do wypowiedzenia umowy kredytu i postawienia niespłaconej należności w stan wymagalności. W przesłanych monitach zawarto również informację o przysługującej kredytobiorcom możliwości wystąpienia z wnioskiem o restrukturyzację zadłużenia, w terminie 14 dni od roboczych od otrzymania monitu (monity i potwierdzenia doręczeń k. 69-74).

Mimo prawidłowego doręczenia powołanych pism z dnia 16 sierpnia 2017 roku kredytobiorcy J. K. i R. K. nie spłacili w terminie wskazanej w monicie, wymagalnej kwoty zobowiązania, co skutkowało wypowiedzeniem przez powódkę łączącej strony umowy w części dotyczącej warunków spłaty z powodu niedotrzymania warunków finansowych - pismem z dnia 19 września 2017 roku. W przedmiotowym wypowiedzeniu zostało wskazane, iż wymagalne zadłużenie kredytobiorców względem (...) SA na dzień wystawienia wypowiedzenia wynosi 2.510,45 zł. Termin wypowiedzenia wynosi 30 dni od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia. Zgodnie z treścią wypowiedzenia spłata przez kredytobiorców 2510,45 zł – tytułem kwoty wymagalnego zadłużenia, bieżącej raty podanej w zawiadomieniu, naliczonych odsetek od zadłużenia wymagalnego w okresie między datą wystawienia wypowiedzenia a datą spłaty zadłużenia wymagalnego oraz zaległej składki ubezpieczeniowej, miała skutkować utratą mocy wypowiedzenia. W ramach wypowiedzenia kredytobiorcy zostali również pouczeni, iż brak spłaty zadłużenia wymagalnego w okresie wypowiedzenia spowoduje, że cała kwota kredytu wraz z ustawowymi odsetkami i opłatami stanie się przeterminowana i wymagalna (dowód: wypowiedzenia częściowe i potwierdzenia doręczeń: k. 75-78).

Z uwagi na brak terminowej spłaty zobowiązań, w związku z wypowiedzeniem warunków spłaty umowy nr (...) pismami z dnia 13 listopada 2017 roku (...) Bank (...) SA w W. wezwał J. K. i R. K. do zapłaty kwoty 72.435,88 zł w tym kwoty: 71.213,55 zł tytułem niespłaconego kapitału, 904,94 zł tytułem zapadłych odsetek, 317,39 zł tytułem odsetek karnych oraz zapłaty dalszych odsetek należnych na bieżąco według zmiennej stopy procentowej wynoszącej na dzień sporządzenia wezwania 14 % w skali roku - w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Jednocześnie w wezwaniu zawarto informację, iż brak spłaty powołanej kwoty w wyznaczonym terminie, przy równoczesnym braku wystąpienia z wnioskiem o zawarcie porozumienia lub ugody określające warunki spłaty zadłużenia, będzie rodził konsekwencje w postaci podjęcia przez bank działań zmierzających do uzyskania tytułu wykonawczego, a następnie wyegzekwowania

zaległego zobowiązania w postępowaniu egzekucyjnym (dowód: wezwania do zapłaty i potwierdzenia doręczeń: k. 60-62, historia operacji na koncie kredytowym k.78-80 verte).

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo zasługiwało na całościową aprobatę.

Roszczenie powódki zostało wykazane co do zasady, jak i co do wysokości. Sama podstawa prawna dochodzonego w sprawie roszczenia wynikała z regulacji przewidzianej w art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe (tj. z dnia 8 października 2020 r. Dz.U. z 2020 r. poz. 1896 – dalej jako PrBank). Stosownie do treści powołanego przepisu zawierając umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas wskazany w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, zaś kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach, spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Kwestią wymagająca podkreślenia jest również to, że łącząca strony umowa NR (...) KREDYTU P., zawarta w dniu 03 lutego 2016 roku, czyniła zadość wszelkim wymogom przewidzianym w ust 2. Powołanego artykułu, a mianowicie: została zawarta w formie pisemnej i wskazywała strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty, wysokość oprocentowania kredytu i warunki zmiany oprocentowania, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związany z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób pozostawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji oraz warunki dokonania zmian i rozwiązania umowy. Jednocześnie zaznaczyć jedynie na marginesie wypada, iż okoliczność, że łącząca strony umowa była umową kredytu nie była w toku postępowania podważana. Na kanwie powyższego Sąd nie dostrzegł żadnych podstaw do wysnucia jakichkolwiek wątpliwości, co do tego, iż pozwani J. i R. K. skutecznie zaciągnęli względem powódki (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. zobowiązanie kredytowe, z przeznaczeniem na konsolidację zadłużenia.

Nie mieli tu racji pozwani twierdząc, iż w sprawie zachodzi nieważność postępowania z uwagi na brak wykazania, że wymieniona w pełnomocnictwie – M. K. nie była uprawniona do reprezentowania powódki, gdyż nie przedłożyła stosownego dokumentu potwierdzającego istnienie między w/w stosunku zatrudnienia.

Osoba prawna, a także przedsiębiorca (zarówno będący osobą prawną, jak i nieposiadający osobowości prawnej), może ustanowić pełnomocnikiem swojego pracownika lub pracownika organu nadrzędnego. Pracownik może być zatem pełnomocnikiem każdej osoby prawnej (niezależnie od tego, czy prowadzi działalność gospodarczą) oraz każdego przedsiębiorcy – osoby prawnej (art. 87 § 2 k.p.c.). Jak wynika z samej treści załączonego do akt sprawy, a potwierdzonego notarialnie pełnomocnictwa (k.40-40v), M. K. została umocowana m.in. do reprezentowania powódki przed sądami i organami administracji rządowej oraz podpisywania w imieniu powódki pism w sprawach gdzie przysługująca powódce kwota wierzytelności nie przekracza 3 000 000 zł. Jednocześnie w treści pełnomocnictwa wskazane zostało, iż zostaje ono udzielone od 11 lipca 2016 roku na czas nieokreślony. Powyższe pozwala uznać, iż w dacie postępowania wskazany w pełnomocnictwie pracownik powódki pozostawał uprawniony do reprezentowania powódki przed sądem, gdyż w przeciwnym razie pełnomocnictwo udzielone na czas nieokreślony zostałoby wypowiedziane stosownym dokumentem lub ustnie do protokołu (art. 94 k.p.c.). Przyjmując zatem, iż w aktach sprawy brak jest informacji o takim wypowiedzeniu, w/w pracownik pozostawał uprawniony do reprezentacji banku w postępowaniu.

Wbrew twierdzeniom pozwanych powódka zdołała wykazać, iż wypełniła zobowiązanie wynikającej z art. 69 PrBank, gdyż oddała do dyspozycji powodów określoną kwotę pieniężną, z przeznaczeniem na wskazany w umowie cel, tj.: konsolidację zadłużenia. W § 3 ust. 1 pkt. 1-3 umowy wskazano zaś konkretne rachunki bankowe, na które miały zostać przelane wskazane liczbowo kwoty, w ramach konsolidacji zadłużenia. Co istotne, stanowisku pozwanych w tym zakresie jednoznacznie przeczy fakt początkowej spłaty zobowiązania przez pozwanych, udokumentowany załączoną do akt sprawy historią operacji na koncie kredytowym (k. 79-80 verte).

Kontynuując w ocenie Sądu w ustalonych okolicznościach sprawy uznać należało, iż powódka skutecznie wypowiedziała J. i R. K. umowę Kredytu P. z dnia 03 lutego 2016 roku. Pismami z dnia 16 sierpnia 2017 roku,

doręczonymi pozwanym 21 sierpnia 2017 roku, powódka poinformowała pozwanym o fakcie istnienia wymagalnego, niespłaconego zadłużenia w kwocie 3.239,52 zł oraz konsekwencjach niespłacenia tegoż zadłużenia w terminie 14 dni od odebrania rzonego pisma. Uwzględniając fakt braku zapłaty wymagalnego zadłużenia powódka była uprawniona do wypowiedzenia umowy w części dotyczącej warunków spłaty zadłużenia - pismami z dnia 19 września 2017 roku, doręczonymi w dniu 02 października 2017 roku oraz wezwania pozwanym do zapłaty całej wymagalnej kwoty, tj.: 72.435,88 zł, pismami z dnia 13 listopada 2017 roku, doręczonymi 23 listopada 2017 roku. Dostrzec w tym miejscu należało, że skierowane do pozwanym w dniu 16 sierpnia 2017 roku monity w pełni odpowiadały warunkom wymienionym przez ustawodawcę w art. 75c PrBank. Treść przedmiotowych pism informowała bowiem pozwanym o wysokości niespłaconego i wymagalnego zadłużenia, 14 dniowym terminie na jego regulację oraz możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Odnosząc się do zarzutu nieudowodnienia roszczenia co do wysokości, istotnie należało podzielić stanowisko pozwanym, co do mocy dowodowej wyciągu z ksiąg bankowych. Judykatura jak i nauka prawa prezentuje w tej kwestii spójne stanowisko wskazując, że księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi, a także inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków, opatrzone pieczęcią banku, jak też sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów prywatnych. W aktualnie obowiązującym dorobku orzeczniczym wyciąg z ksiąg banku nie stanowi już dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym. Jednocześnie zawiera on złożone w szczególnej formie oświadczenia wiedzy uprawnionych osób dotyczące danych zaksięgowanych w księgach rachunkowych i w powiązaniu z umową kredytową mogą stanowić wystarczający dowód dla potwierdzenia dokonania czynności prawnej i jej treści (vide. wyr SA w K. z dnia 10 stycznia 2019 roku, sygn. akt I ACa 1041/18, *legalis*). Dowodząc wysokości zasadności kwoty wskazanej pozwie powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oprócz wyciągu z ksiąg bankowych (k. 62) przedłożyła również historię operacji na koncie kredytowym pozwanym (k. 79-80v), podpisaną przez strony umowę kredytu (k. 56-59), wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie kredytu (k. 60-61 i k. 75 -77) oraz plan spłaty (k. 67-68), na którym widnieją podpisy pozwanym a których to treści i mocy dowodowej pozwanym w sposób skuteczny nie podważyli.

Podważając wysokość zobowiązania pozwanym byli zatem w obowiązku zaprezentować kontr-dowód dowodzący ich racji. Główna z zasad postępowania cywilnego wymaga aby strona wywodząca z określonego faktu skutki prawne udowodniła ten fakt. Rzecz sądu nie jest przeprowadzanie z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności wpływających na rozstrzygnięcie sprawy. Co do zasady obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.) zaś ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronie, która z faktów wywodzi skutki prawne.

W związku z powyższym w przypadku gdy strona pozwana przeczy twierdzeniom strony powodowej, przedkładającej dowody na potwierdzenie swoich racji, winna przedstawić kontrdowód, który nie może jedynie sprowadzać się do słownej i niczym nieopartej polemiki z potwierdzonymi dowodami tezami przeciwnika procesowego. Uwzględniając zatem okoliczność braku przedłożenia przez J. i R. K. dowodów potwierdzających formułowane stanowisko, pozwanym byli w obowiązku liczyć się z możliwością negatywnych konsekwencji biernej postawy procesowej.

Przechodząc zaś do ostatniego z podnoszonych przez pozwanym zarzutów, tj.: przedawnienia roszczenia wskazać należy, iż w świetle art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Zatem roszczenie banku o zapłatę należności przeciwko osobom, które zawarły z nim umowę kredytu, pożyczki lub dokonała innej czynności bankowej, przedawnia się z upływem trzech lat od daty wymagalności danego zobowiązania. Równocześnie bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 k.p.c.)

Przyjmując zatem, iż w piśmie stanowiącym wypowiedzenie jak również w łączącej strony umowie jako termin wypowiedzenia wskazano termin 30 dni od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia, zaś pozwani odebrali pisma stanowiące wypowiedzenia w dniu 02 października 2017 roku, termin przedawnienia zaczął biec w dniu 03 listopada 2017 roku, a zatem wnosząc pozew w dniu 09 grudnia 2019 roku roszczenie powódki (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. względem pozwanych J. i R. K. z tytułu umowy Kredytu P. (...) z dnia 03 lutego 2016 roku nie było przedawnione. Mając powyższe na uwadze roszczenie było w całości uzasadnione, co znalazło odzwierciedlenie w pkt. 1 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w myśl regulacji z art. 98 k.p.c. – tj.: zasady odpowiedzialności za wynik sprawy. Zgodnie z przedmiotową normą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie na koszty należne powodowi od pozwanych z tytułu wygrania procesu w całości, w łącznej kwocie 10.065 zł, złożyły się: opłata od pozwu w epu, uzupełniająca opłata od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone na podstawie § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) oraz opłata od pełnomocnictwa – pkt. 2 sentencji.

SSO Cezary Olszewski